

Број: 07-00-04185/2013-03

Датум: 19.05.2014. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Фонд за хуманитарно право у Београду, Дечанска 12, против решења Министарства одбране Републике Србије број: 1003-5/13 од 13.12.2013. године, на основу члана 35. став 1. тачка 5, члана 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), а у вези са чланом 59. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 97/08, 104/09- др.закон, 68/12-одлука УС и 107/12), као и члана 23. и члана 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Сл. гласник РС“, број 30/2010), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Министарства одбране Републике Србије број: 1003-5/13 од 13.12.2013. године.

II Налаже се Министарству одбране Републике Србије у Београду, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења Фонду за хуманитарно право у Београду, Дечанска 12, достави тражене информације у вези са старешинама Војске Србије-бившим припадницима 549. моторизоване бригаде Војске Југославије, Павлом Гавриловићем и Рајком Козлином, односно копије докумената у којима су исте садржане, а из којих се може сазнати:

-које су дужности и у ком периоду, именовани обављали у Војсци Југославије, државне заједнице СЦГ и Војсци Србије од 1999. године до 19.11.2013. године, као и
-да ли су након подизања оптужнице Тужилаштва за ратне злочине наведена лица и даље у служби у Војсци Србије и ако јесу, које дужности обављају,
с тим што ће пре достављања копија докумената заштити личне податке којима би се повредило право на приватност лица на која се информације односе, као што су: адреса становања, лични матични број грађана, датум рођења и друге податке о личности садржане у наведеним документима и исте учинити недоступним.

III О извршењу решења из става II диспозитива Министарство одбране Републике Србије у Београду ће обавестити Повереника у року од седам дана од пријема овог решења.

Образложење

Решењем првостепеног органа Министарства одбране Републике Србије број: 1003-5/13 од 13.12.2013. године, одбијен је захтев Фонда за хуманитарно право из Београда, за слободан приступ информацијама од јавног значаја поднет 19.11.2013. године.

Против наведеног решења Фонд за хуманитарно право из Београда, изјавио је дана 25.12.2013. године, жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у којој је навео разлоге због којих сматра да је решење неправилно донето те да га треба поништити и омогућити му приступ траженим информацијама Уз жалбу је приложио копије захтева и ожалбеног решења.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 31.12.2013. године исту доставио на изјашњење Министарству одбране Републике Србије, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 15.01.2014. године, првостепени орган је поновио наводе из образложења ожалбеног решења, посебно истичући да подаци које је жалилац тражио представљају податке о личности који се не могу учинити доступним јавности без пристанка сваког односног лица, а што је у складу са чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Такође је, између осталог навео и да су тражени подаци о статусу именованих лица, а са становишта њихове евентуалне кривичне одговорности правно ирелевантни, обзиром да сви припадници Војске Србије, па тиме и професионална војна лица подлежу кривичној одговорности, као и сви грађани Србије у ком се смислу, а сходно Законнику о кривичном поступку именовани сматрају невиним све док се њихова евентуална кривица за кривично дело не утврди правоснажном одлуком суда. Даље је навео да би се чињењем доступним тражених података нанела штета оперативној и функционалној оспособљености Војске за вршење Уставом Републике Србије одређених задатака, јер би се одали подаци који су садржани у Плану одбране и у Плану употребе војске, а који представљају строго поверљиве податке од интереса за националну безбедност и систем одбране.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је Фонд за хуманитарно право у Београду, дана 19.11.2013. године поднео Министарству одбране Републике Србије, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио одређене информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења.

Поступајући по наведеном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио са образложењем, да се у конкретном случају тражене информације односе на податке о професионалним војним лицима из досијеа персоналних података, који се не могу учинити доступним јавности без сагласности лица на која се односе, као и да су исти подаци одређени да се чувају као државна, службена, пословна или друга тајна, односно да би њиховим одавањем могле наступити тешке последице по интересе заштићене законом који претеже над интересом за приступ информацији, те да су у конкретном случају испуњени услови прописни одредбом члана 9. тачака 5. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да се тражиоцу не може омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Одредбом члана 9. тачка 5. истог Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као државна, службена, пословна или друга тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због

чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији.

Чланом 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тачке 1, 2 и 3 наведеног члана, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

Имајући у виду да је жалилац захтевом од 19.11.2013. године, тражио информације у вези са поменутиим старешинама Војске Србије-бившим припадницима 549. моторизоване бригаде Војске Југославије, ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио захтев жалиоца позивајући се на одредбе члана 9. тачка 5. и члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, с обзиром да жалилац, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да му се тражене информације учине доступним.

Да би првостепени орган ускратио приступ траженим информацијама, на основу члана 9. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, обавезан је да докаже да је у конкретном случају оправдано да то учини ради заштите претежнијих интереса из наведене одредбе Закона на коју се позвао у образложењу решења. Ово стога што је, поред једног од услова да се ради о информацији или документу за који је прописом или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, неопходно испуњење и другог услова да се ради о информацији или документу због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији како је то прописано чланом 9. тачка 5. наведеног закона. Првостепени орган није пружио ваљан доказ о оправданости ограничења, у конкретном случају, приступа траженим информацијама, односно није доказао каква би се предвидљива штета могла нанети оперативној и функционалној оспособљености Војске, за вршење Уставом Републике Србије одређених задатака, чињењем доступних информација које се односе на именоване припаднике Војске Србије, а Повереник налази да исте нису таквог карактера да би биле искључене или ограничене слободног приступа на основу одредбе члана 9. тачка 5. Закона.

Поред тога, а имајући у виду да се ради о информацијама које се односе на припаднике војске који као професионална војна лица обављају службу у Војсци, а како жалилац није тражио да му се учине доступним било који други персонални подаци истих лица као што су адресе, лични матични број и сл, те како су тражене информације у вези са вршењем дужности професионалних припадника Војске, а не у вези са њиховим приватним животом, Повереник налази да је у конкретном случају испуњен услов из члана 14. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да се тражене информације учине доступним. У том смислу сагласност истих лица није потребна, јер је испуњен један од услова из члана 14. Закона, за примену изузетака од права на приватност, а није прописано кумулативно испуњење свих услова из члана 14. Закона. Из тог разлога нема сметњи да се тражене информације учине доступним жалиоцу на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући увид, јер

би њихова доступност представљала прекомерну обраду података о личности, супротно члану 8. Закона о заштити података о личности а на штету права на приватност. Такође, у конкретном случају ради се о информацијама у вези са предузетим кривичним гоњењем Тужилаштва за ратне злочине, односно подизањем оптужнице против наведених лица, које су већ јавно објављене путем медија. Наиме, поред других, су и „online” издања Политике и Курира дана 06.11.2013. године, под насловима „Официр и подофицир ВС оптужени за ратни злочин на Косову“, односно „Старешине Војске Србије осумњичене за ратни злочин“, између осталог објавили да је српско Тужилаштво за ратне злочине подигло оптужницу против наведених лица за убиство цивила у селу Трње код Суве Реке на Косову, 25. марта 1999. године.

На основу изложеног, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву решења, наставши да је жалба основана и да нема сметњи да се жалиоцу омогући приступ траженим информацијама, на начин како је то наложено у ставу II диспозитива овог решења.

Министарство одбране Републике Србије, је дужно да о извршењу решења из става II диспозитива обавести Повереника у складу са чланом 24. став 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Против решења Повереника није допуштена жалба, већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

Решење доставити:

1. Фонду за хуманитарно право у Београду, Дечанска 12,
2. Министарству одбране Републике Србије,
3. Писарници